

پیامبر خیاط

پیامبران الهی هرکدام در زمان خود علاوه بر اینکه وظیفه رسالت و پیامبری بر عهده داشتند به شغل های متنوعی مشغول بودند.

پیامبران الهی هرکدام در زمان خود علاوه بر اینکه وظیفه رسالت و پیامبری بر عهده داشتند به شغل های متنوعی مشغول بودند.

به گزارش جام جم آنلاین به نقل از تبیان، پیامبران الهی هرکدام در زمان خود علاوه بر اینکه وظیفه رسالت و پیامبری بر عهده داشتند به شغل های متنوعی مشغول بودند که این شغل یا به اقتضای دوره و محل پیامبریشان بود و یا برای امرار و معاش خود و اهل بیتشان محسوب می شد.

یکی از این شغل ها خیاطی است که برای نخستین بار توسط یکی از پیامبران الهی در جامعه باب شد، به نحوی که تا قبل از آن مردم برای پوشاندن بدن خود از پوست حیوانات استفاده می کردند و از خیاطی و دوخت و دوز هیچ نمی دانستند.

قصد دارد تا در این مطلب به معرفی و خصوصیات پیامبری که به خیاطی اشتغال داشت، بپردازد؛ پس با ما همراه باشید.

معرفی حضرت ادریس(ع)

یکی از پیامبران که نامش دوبار در قرآن آمده است حضرت ادریس(ع) است این پیامبر خدا که نام اصلی اش اخنوخ است، در نزدیک کوفه و در مکان فعلی مسجد سهله می زیست.

حضرت ادریس(ع) شغلش خیاطی بود و مدت 300 سال عمر کرد و با 5 واسطه به آدم می رسد بطوری که پس از آدم و شیث(علیه السلام) به مقام پیامبری برگزیده شد.

او همواره مردم را به پرستش خدای یگانه و دوری از گناه دعوت می کرد و پیروانش را به ظهور پیامبران بعدی، بویژه خاتم الانبیاء محمد مصطفی(ص)، بشارت می داد.

در نام این پیامبر اختلاف است. گروهی نامش را اخنوع و لقبش را ادریس دانسته اند. دسته ای وی را «اوزریس» خوانده، ادریس را معرف این نام شمرده اند. جمعی معتقدند نامش در تورات «اخنوع» یا «خنوع» است و «هرمس الهرامسه» و «مثلث النعمه» و «المثلث» لقب داده اند؛ زیرا ملک و حکیم و نبی بوده است.

علامه طباطبایی(ره) در این باره می فرماید: نام ایشان به زبان یونانی طرمیس بود که در زبان عربی اخنوع گفته می شود. اما بعضی دیگر می گویند: در زبان یونانی به ایشان ارمیس می گویند که در زبان عربی هرمس گفته می شود و خداوند عزوجل هم در کتاب قرآن ایشان را ادریس نامید.

حضرت ادریس (ع) از جمله پیامبرانی است که در قرآن، از آنان یاد شده است خدای سبحان فرمود:

«وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ»؛ «وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا * وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا»

قرآن، وی را به صفاتی، چون صبر و راستگویی و برخوردار از مقام برجسته، توصیف فرموده است. خلاصه نظر دانشمندان در باره وی این است که او نخستین پیامبری بود که جبرئیل(ع) برای ارشاد و هدایت نسل (قابیل) بر او وحی نازل کرد تا از طغیان و سرکشی و کفر خویش دست برداشته و به پیشگاه خداوند توبه نمایند، و طبق دستورات آیین او زندگی کنند.

قرآن، در باره زندگی و دستورات دین و آیین ادریس (ع) مشروحاً سخن نگفته است، چنانکه سند تاریخی و پا برجایی هم از زندگی او در دست نیست. معتبرترین کتابی که درباره او سخن گفته تاریخ الحکماء است که ما به بیان

برخی مطالب پراکنده؛ ای که در آن وجود دارد، می‌پردازیم، البته نه به عنوان این؛ که این مطالب حقایقی بی‌چون و چراست، بلکه از باب آگاهی.

پیامبر خیاط

30 صحیفه از کتاب‌های آسمانی بر او نازل گردید تا قبل از حضرت ادریس (ع)، مردم برای پوشش بدن خود، از پوست حیوانات استفاده می‌کردند. او نخستین کسی بود که خیاطی کرد و طرز دوختن لباس را به مردم آموخت و از آن پس مردم به تدریج از لباس‌های دوخته شده استفاده می‌کردند.

این پیامبر الهی بلند قامت و تنومند و نخستین انسانی بود که با قلم خط نوشت و همواره مردم را اندرز می‌کرد.

ادریس (ع) بسیار درباره‌ی عظمت خلقت می‌اندیشید و با خود می‌گفت: این آسمان‌ها و زمین، خورشید و سایر پدیده‌ها، دارای پروردگاری است که آن‌ها را تدبیر نموده و سامان می‌بخشد.

بنابراین او را آنگونه که سزاوار پرستش است باید پرستید.

ادریس تنها به عبادت و اندرز مردم اکتفا نمی‌کرد بلکه به جامعه توجه داشت که اگر ظلمی به کسی شود از مظلوم دفاع کند و در برابر ظالم بایستد.

خصوصیات حضرت ادریس (ع)

حضرت ادریس (ع) به کثرت درس و تعلیم و نشر احکام و سنن الهی مشهود بود و بدین سبب وی را «ادریس» نامیدند. او نخستین کسی بود که به نوشتن پرداخت و در علم ستاره‌شناسی و حکمت نظر کرد. خداوند وی را از اسرار و چگونگی ترکیب فلک و نقطه اجتماع ستارگان آگاه ساخت و شمار سالها و دانش ریاضی و هیئت به او آموخت.

وقتی ادریس به پیامبری مبعوث شد، مردم به هفتاد و دو زبان سخن می‌گفتند و خدای متعال همه آن لغات را به وی تعلیم داد. او همچنین نخستین کسی بود که حرفه و هنر دوزندگی داشت و لباس می‌دوخت. قبل از وی مردم پوست برتن می‌کردند. ادریس خیاط بود و در مسجد سهله بدین کار اشتغال داشت.

آن پیامبر بزرگوار نخستین فرستاده خداوند بود که با اسلحه به جنگ دشمنان (فرزندان قابیل) رفت. یکی از فرزندان قابیل را به اسارت در آورد.